

30. ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ

Ἄπόλλωνα καὶ τὸν Ἐρμῆν ὑπηνήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν. ὅμως δ' οὖν οἱ παριόντες
ἐσ τὸν νεῶν οὔτε τὸν ἔξι Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἴονται ὅρâν οὔτε
τὸ ἐκ τῆς Θράκης μεταλλευθὲν χρυσίον ἀλλ' αὐτὸν τὸν Κρόνου
5 καὶ Ἄρεας, ἐσ τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίου μετωκισμένον καὶ τὴν
Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῦν κεκελευσμένον καὶ ἀγαπῶντα εἰ
διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ πάρεργον Ὁλυμπίων.

Θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρήσεις καὶ περιρραντήρια προσ- 12
άγουσι τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀροτῆρα ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ
10 ποιμὴν καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος, ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἥ πόπανον, ὁ δὲ
πένης ἵλασατο τὸν θεὸν κύσας μόνον τὴν ἑαυτοῦ δεξιάν. ἀλλ'
οἵ γε θύοντες—ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι—στεφανώσαντες τὸ
ζῷον καὶ πολύ γε πρότερον ἐξετάσαντες εἰ ἐντελὲς εἴη, ἵνα μηδὲ
15 τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττωσιν, προσάγουσι τῷ βωμῷ καὶ
φονεύουσιν ἐν ὀδφθαλμοῖς τοῦ θεοῦ γοερόν τι μυκώμενον καὶ ὡς
τὸ εἰκὸς εὐφημιοῦν καὶ ἡμίφωνον ἥδη τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν. τίς οὐκ
20 ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι ταῦτα ὅρῶντας τοὺς θεούς; καὶ τὸ μὲν 13
πρόγραμμά φησι μὴ παριέναι εἰς τὸ εἴσω τῶν περιρραντηρίων
ὅστις μὴ καθαρός ἐστιν τὰς χεῖρας· ὁ δὲ ἰερεὺς αὐτὸς ἔστηκεν
25 ἡμαγμένος καὶ ὥσπερ ὁ Κύκλωψ ἐκεῖνος ἀνατέμνων καὶ τὰ
ἔγκατα ἐξαιρῶν καὶ καρδιουλκῶν καὶ τὸ αἷμα τῷ βωμῷ περι-
χέων καὶ τί γὰρ οὐκ εὐσεβὲς ἐπιτελῶν; ἐπὶ πᾶσι δὲ πῦρ ἀνακαύσας
ἐπέθηκεν αὐτῇ δορὰ τὴν αἶγα καὶ αὐτοῖς ἐρίοις τὸ πρόβατον· ἡ
δὲ κνῦσα θεσπέσιος καὶ ἱεροπρεπῆς χωρεῖ ἄνω καὶ ἐσ αὐτὸν τὸν
οὐρανὸν ἡρέμα διασκίδναται.

Ο μέν γε Σκύθης πάσας τὰς θυσίας ἀφεὶς καὶ ἡγησάμενος
ταπεινὰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησιν καὶ
οὕτως ποιῶν ἀρέσκει τὴν θεόν.